

Det kongelige danske geografiske Selskab.

Selskabets *Raad* har som *korresponderende Medlemmer* optaget

Telegrafbestyrer *J. Henningsen* i Amøje og
Prof. *Odlner* ved Lunds Universitet.

I **det første Møde** for Vinteren 1880—81 meddelte Arkivassistent *Krarup* Oplysninger om Danmarks

ældste Kolonisation i Vestindien, og dernæst gav Kapt. *N. Hoffmeyer* en Fremstilling af Vejrforholdene i Oktober Maaned 1880.

I **det andet Møde** gav Lærer *P. Lauritsen* en Skildring af den danske Søfarer Vitus Bering, og dernæst talte Prof. *Erslev* om geografiske Talopgivelse.

Et Besøg paa Navodo eller Pleasant Island,

af **H. W. Ravnkilde**, forhenv. Skibsfører.

Imellem de mange tusende Øer i det store Hav, er der uden Tvivl adskillige, som ikke ere synderlig kjendte i Evropa, selv om de ogsaa en og anden Gang have været gjæstede af Evropæere. Til disse Øer hører den, hvis Navn staar oven for denne Artikel, og jeg har derfor det Haab, at Tidsskriftets Læsere ville have nogen Interesse af at faa lidt at vide om mit Besøg paa den.

Ligesom det er Tilfældet med adskillige andre Smaasøer i det store Hav, ligger den alene og for sig selv, og den hører ikke med til nogen af de større Øflokke; men nominelt regnes den til *Gilbertøerne* eller, som Hvalfangerne kalde dem, *Kingsmilløerne*. Denne store Øflokk opdagedes ligesom Carolinerne i det 16de Aarhundrede; men Opdagelsen glemtes igjen, da Søvejen mellem Filippinerne og Spanien forlagdes til en nordligere Bredde. I Aaret 1788 førte Tilfældet to Koffardikaptajner, Marschall og Gilbert til disse Farvande, og de opdagede da de to Øflokke, der have faaet Navne efter dem; Marschalløerne faldt i to jævnsides løbende Rækker, af hvilke den vestlige af de indfødte kaldes Ralik og den østlige Ratak. Ratakjøden undersøgtes videnskabelig af Kotzebue og Chamisso 1817, og Gilbertøerne af Amerikaneren Hudson 1841.

Øen Navodo ligger, som sagt, alene og for sig selv, omtrent 100 geogr. Mile vesten for Gilbertøerne og paa 0° 25' s. Br., 167° 20' ø. L. Den er næsten cirkelrund af Form og har en Størrelse af henved 1 □ Mil. I det Indre naar den en Højde af 2—300 Fod, men Kysterne ere lave; mod Havets Bølger værnes den ved et, et Par Kabellængder bredt Korallrev, der strækker sig helt rundt om Øen, og er tørt ved Lavvande. Fra Kanten af Revet gaaer det lodret ned til store Dybder, og der er dybt Vand lige tæt ved Revet.

Øen er næsten overalt dækket med en Skov af Kokospalmer, og det var for at indtage en Ladning af Kokosnødder (Kopra) at jeg i Efteraaret 1878 kom til Øen med Skonnerten „Montiara“. Da der ikke findes nogen Ankergrund ved Øen, og da der altid løber en stærk Strøm vester efter forbi den, var det ikke nogen let Sag at lade dér, og jeg besluttede derfor at gjøre Skibet fast til Revet ved en Trosse og at lade det ligge i Læ af Øen ligesom man lægger en Baad i Læ af et Skib. Jeg var den første, der havde prøvet det, og hele Strandbredden blev hurtig opfyldt med indfødte, der kom for at se det uvante Syn, og de bragte endog syge ned til Bredden, for at ogsaa de skulde se det.

En Del af de dristigste af begge Kjøn kom nu svømmende ud, entrede op ad Trossen og kom om Bord; jeg havde snart Dækket fuldt af dem. De vare lysebrune af Hudfarve og temmelig smaa, men de saa velnærede ud; de havde glat, sort og glinsende Haar, og mange af de yngre saa rigtig godt ud. De havde alle blændende hvide Tænder, og de sætte en stor Ære deri, medens de lade de Evropæere, som have været der, høre, at de have snavset Tænder. Baade Mændene og Kvinderne vare ens klædte, og hele deres Dragt udgjordes kun af en omtrent 12 Tommer bred Frynse af spaltede Pandanusblade, som rakte helt rundt om dem. Ingen af dem vare tatoverede, og de se med Forundring paa indfødte fra andre Øer, der pryde sig med Tatovering. Navodoernes Sprog har en Del Lighed med det, som tales paa Gilbertøerne. En Evropæer, som jeg havde om Bord og som kunde tale Sproget paa Gilbertøerne, havde Vanskelighed ved at tale med de indfødte paa Navodo, men kunde dog forstaa dem. Der levede to Evropæere paa Øen mellem de indfødte;